

יוצא לאור על ידי ועד כפר חב"ד ארה"ק ת"ו

גיליון 324 • ערב שבת פרשת דברים/חזון • תשעה באב נדחה תשע"ח

יש לי חזון

אבא/אמא: 'שבת חזון' נקראת כה על שם ההפטרָה "חזון ישעיהו", המנבאת על החרבן. אך רבי הלל מפאריטש מביא על כה את פרוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב ש"חזון" הוא מלשון מתזה - כיון שבשבת זו "מראין לנשמה של) כל אחד ואחד מישראל המקדש דלעתיד, מרחוק".

ובשנה זו, בה 'שבת חזון' חלה לא לפני תשעה באב, אלא ביום תשעה באב עצמו - הענין של ראית המקדש, הוא יותר חזק מבכל שנה, כיון שזהו יום מסגל לגאולה.

הבית והבגד

ילד/ילדה: רבי לוי יצחק מברדיטשוב מביא על כה משל "מאב שיש לו בן יקר, ועשה לו מלבוש יקר להתלבש בו, ומצד שלא נזהר הבן באותו בגד ועשה מעשים אשר לא יעשו, קרע אותו (הבגד) לכמה קרעים. ועשה לו (האב) פעם שניה לבוש יקר וקרע אותו גם כן. מה עשה האב? עשה לו לבוש שלישי ולא נתן לו ללבש אותו, רק גנזו ולפרקים ידועים (בזמנים מיוחדים) הוא מראה לו הלבוש, ואומר לו: ראה שאם תתנהג בדרך הישר, ינתן לך לבוש זה ללבש אותו [ומצד זה מרגילו לילך בדרך הישר עד שיודע בו שנעשה אצלו (ההתנהגות הטובה) כמו טבע, אז יתן לו (האב את) הלבוש להלביש אותו, כי אז אינו ירא ממנו פן יחזר לסורו, מאחר שנעשה כמו טבע]".

ומחכה לכל אחד ואחת מישראל שיפתח את הדלת ו'יסחב' את הגאולה לתוך החדר!"

הרב מרדכי אליהו בבקור אצל הרבי, חשון תשנ"ב

רוצים גאולה בפעל

בספרי גדולי ישראל רמוזה שנת תר"ח כשנת 'קץ' ומועד לגאולה. כשחלפה שנה זו ומשיח לא הגיע, שאל על כה הרבי המהר"ש את אביו, ה'צמח צדק'. השיב לו אביו: "משיח יגלה עמק פנימיות התורה, וככל יחושו את האור - בשנה זו התגלה הספר 'לקוטי תורה'!". כלומר, הדפסת ה'לקוטי תורה' היא בבחינת גאולה. אך הרבי המהר"ש השיב לאביו שאנו "רוצים וצריכים את ביאת המשיח בפעל".

התפוח והגאולה

רבי יונתן איבשיץ היה מפרסם בפקחותו ובשנינותו עוד כשהיה ילד קטן. פעם הוא בקש תפוח מאבא שלו, אך האבא סרב לתת לו. התחכם הילד ומהר לברך "בורא פרי העץ" כה שאביו היה מכרח לתת לו את התפוח... כה גם עלינו 'לברך' ולשמת, כאלו כבר באה הגאולה, ואבא שבשמים - ה' - יזדרז להביא לנו אותה, בקרוב ממש.

✂ _____ ✂
גיליון 324 דברים/חזון
שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____
כיתה: _____ חתימת הורים: _____

בכסיס המכתב, הרבי כותב ששמע עליו שיש לו זקה וכבוד למסרת עם ישראל, ולכן הוא מבקש ממנו לנצל את מעמדו ולהשפיע על חזיק הצביון היהודי בארץ ישראל, בהתאם להוראות התורה. כסיום המכתב, הרבי מתנצל בפני מר יצחק בן צבי על שלא פנה אליו בראש המכתב בתאר "נשיא (המדינה)" בהתאם למעמדו... "יכלתי להשתמש במלה זו מן השפה ולחויץ, אבל כיון ששמעתי אשר כבודו אמתי הוא - לא רציתי לכזב בנפשי, ואתו הסליחה". הרבי מסביר לו מה מסמל בעיניו התאר "נשיא", שכלן אינו יכול להשתמש בתאר זה ביחס לאדם אחר, ומעיד על עצמו כי כבר כשהיה ילד צעיר ורף לימים הוא החל לחשב ולתאר כיצד תראה הגאולה העתידה:

"מיום הלכי ל'חדר' ועוד קדם לזה התחיל להתרקם בדמיוני ציור גאולה העתידה - גאולת עם ישראל מגלותו האחרון, גאולה כזו ובאפן כזה שעל ידה יהיו מובנים יסורי הגלות הגזרות והשמדות". רק אז, בזמן הגאולה - הסביר הרבי - יעמד לישראל מלך המשיח, המכנה גם בתאר "נשיא", תאר המבטא את מעלתו ביחס ליתר עם ישראל:

"נשיא זה מלך, לא נשיא שבט - אלא שאין על גביו אלא ה' אלקיו".

פעת, בהוה, עם ישראל עדין שקוע בגלות ולכן אין הזמן ראוי לעשות שמוש בתאר שפכה:

"ולכן כל כה קשה לי להשתמש בתאר זה בקשר עם בני ישראל בעת אשר יעקב קטן הוא ובני ישראל דוים דחופים סחופים ומטרפין ויסורין באים עליהם".

אך כאשר יעמד הנשיא, הלוא הוא מלך המשיח לעם ישראל, נוכל להבין אפלו את הטוב שהיה טמון בסבל שעבר עם ישראל בגלותו:

"גאלת עם ישראל מגלותו האחרון, גאולה כזו ובאפן כזה שעל ידה יהיו מובנים יסורי הגלות הגזרות והשמדות".

הגאולה על סף הפתח

בשנים תנש"א-תשנ"ב עורר הרבי בעצמה רבה, בנוגע לכה שכל עבודתנו הנה הכנה לקראת הגאולה הקרובה ובעקרו על ידי למוד עניני גאולה ומשיח. באותה תקופה אמר הרבי ב'חידות' לרב מרדכי אליהו עליו השלום: "הגאולה כבר עומדת על סף הפתח

מעיל הכהן הגדול

שהיא ב"קול רעש גדול" מתוך המאבק עם הרע, והכהן הגדול יצג בעבודתו גם את אלה הנמצאים בשולי המעיל שזקוקים לעבודת התשובה. אך גם יהודים אלה הם 'רמונים' - שתוכם מלא במצוות פרמון. גם כיום, העבודה שלנו היא להשמיע קול ולעורר יהודים לתשובה ב'שטורעם' גדול.

הלקח:

בשבת מסגלת זו נתנהג כראוי, ונוסיף באהבת ישראל ובמעשים טובים, כהכנה לביאת משיח צדקנו.

(מעבוד ע"פ שיחת ש"פ חזון לקו"ש חל"ט ושיחות נוספות)

התמונות באדיבות:

'המקדש' - ספר מוהדר בפורמט אלבומי, באדיבות המחבר הרב דב לבנוני והמו"ל: 'ברית שלום'.

'ספר המקדש' - ספר בפורמט אלבומי, מו"ל: 'פרסומי ישראל' ו'מכון המקדש'.

נדרני החסידים

בצפיה לגאולה

ריח של משיח באויר...

פעם, בעצירתו של רבי מנחם מענדל מהורודוק (המכנה גם רבי מנחם מענדל מויטבסק), תקע מישוהו בשופר. לא היה זה בחדש אלול, בראש השנה או בזמן נעילה, והתלמידים אמרו לרבי מנחם מענדל שאולי זהו קול שופרו של משיח...

פתח הצדיק את החלון, הריח את האויר שבחוץ, ואמר: "לא, אין באויר ריח של משיח..."

חסידים הסבירו שהוא היה צריך לפתח את החלון ולהריח בחוץ, כי בחדרו היה כל הזמן ריח של משיח, ולכן הוא רצה לבדק אם גם בחוץ כבר מרגישים שמשיח הגיע.

מיהו הנשיא?

במכתב שכתב הרבי ביום הולדתו - י"א ניסן תשט"ז, פונה הרבי למר יצחק בן צבי במענה למכתב שהוא שלח אל הרבי.

כך גם בהקמת המשכן האישי אנחנו צריכים את ההתקשרות לצדיק כדי להשלים את המלאכה.

ארון הברית מלמד אותנו:

אבא/אמא: הכלי החשוב ביותר היה ארון הברית בו הנחו הלוחות בהם חקוקים עשרת הדברות. הארון היה מנח במשכן באהל מועד, ובבית המקדש בקדש הקדשים.

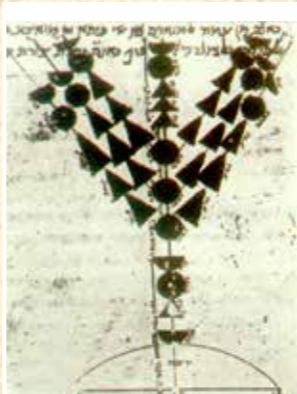
ארון הברית והכרובים

במקום זה שרתה השכינה ומשם יצאה אורה לכל העולם כלו. ומה קורה בזמן הגלות, וגם בזמן בית שני בו לא היה לנו את ארון הברית?

מספר לנו הרמב"ם כי שלמה המלך חפר מנהרות מתחת קדש הקדשים ויאשיהו המלך הניח שם את ארון הברית לפני חרבן בית המקדש הראשון. במעשה זה, מסביר הרבי, החיל שלמה

המלך קדשה גם על המקום שמתחת לפני האדמה, שאינו חרב לעולם. הדבר מלמדנו שגם אצל יהודי לא שיה מצב של חרבן אמת, גם כשהוא במצב רוחני לא טוב, בפנימיות לבו תמיד נשארת הקדשה.

המנוחה מלמדת אותנו:

ציור המנוחה על פי הרמב"ם

ילד/ילדה: התבוננו בעבר בציור של הרמב"ם ולמדנו שקני המנוחה היו באלכסון ולא בעגול. נוסף לכה הרמב"ם מציר את הגביעים שעטרו את המנוחה כשהם הפוכים והפה שלהם רחב - לרמז על כך שהשפע והאור של המנוחה לא היו עבור בית המקדש, אלא יצאו משם לכל העולם כלו.

כך גם התפקיד שלנו להשפיע 'החוצה' ברחב לב ולקרב עוד ועוד יהודים לתורה ומצוות.

רמוני המעיל מלמדים אותנו:

אבא/אמא: בשולי המעיל היו פעמוני ורמוני זהב. כשהכהן הגדול היה נכנס לעבד בקדש, השמיעו הפעמונים קול. אך למה שמשו הרמונים? מסביר הרבי שהשמעת הקול היא רמז על עבודת בעלי תשובה

בניו ההיכל, הפולל את האולם, הקדש וקדש הקדשים

והנמשל: "וזהו ענין שבת חזון - לשון מחזה - שמראין לכל אחד ואחד מישראל המקדש דלעתיד מרחוק". אם כן, הספה שמראים לנו את בית המקדש היא כדי שנתרגל ללכת בדרך הישר, ואז נזכה לבנין בית המקדש השלישי.

כדי לדעת מה עלינו לעשות, נתבונן בפרטי המשכן והמקדש:

המשכן האישי

אבא/אמא: המשכן והמקדש הכלליים מכונים כנגד המשכן האישי שבלב כל יהודי, כדברי המדרש על הפסוק 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' - "בתוך כל אחד ואחד מישראל". וממילא כל פרט בו מלמד אותנו משהו לחיים שלנו.

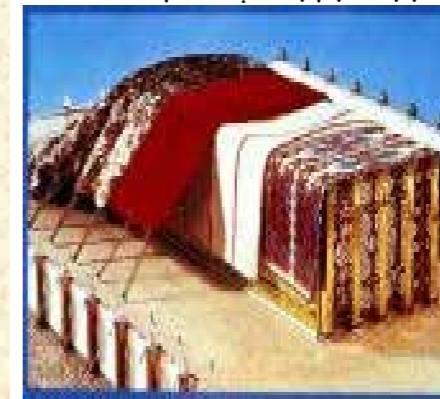
מטרת המשכן היא 'ושכנתי בתוכם' - שהשכינה תשרה בקרב עם ישראל באמצעות המשכן. כך גם העבודה התמידית שלנו היא "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים" - להשרות את השכינה בעולם על ידי קיום תורה ומצוות ונצחון היצר הרע.

המשכן הוא התכלית של המעשים שלנו. כל דבר שאנו עושים - כמו אכילה ושתיה - הוא בשביל שיהיה לנו כוח לעבד את השם ולהקים לו משכן.

קרשי ויריעות המשכן מלמדים אותנו:

ילד/ילדה: וממה היה עשוי המשכן? מארזים המכנים בתורה עצי שטים. שיטה היא גם לשון שטות ונטיה מהדרך הרגילה. את המשכן שלנו אנו בונים על ידי 'שטות דקדשה' - הליכה בדרך התורה והמצוות בלי להתחשב ב"מה יגיד העולם..."

על המשכן פרשו יריעות שחוטני הצמר שלהן נטוו ממש על גבי

מראה המשכן המכסה ביריעות

העזים במאמץ ובכשרון מיוחד של נשי ישראל כיון שכך היו היריעות משבחות ביותר, מה שמלמד אותנו להדר במצוות ולהשתמש לשם כך בכל הכשרונות שלנו.

כאשר בצלאל ואנשיו סימו את מלאכת המשכן הם הביאו את חלקיו הכבדים אל משה שהרים והקים אותו בכוח נסי.